

سنت ۱۶ آذر، بختک دیکتاتوری

و جنبش دانشجویی!

در یک سو، جنبش دانشجویی صف کشیده است که همچنان خواستار آزادی عقیده و بیان، آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی و برچیدن بساط استبداد جدید و از نوع مذهبی آن است، در طرف دیگر، حکومت مستبد است که با گارد ویژه و بسیج و اوباش موسوم به لباس شخصی و .. در کمین دانشجویان ایستاده است و علنا آن‌ها را به بازداشت و ضرب و شتم تهدید می‌کند.

در هر کشور آزاد دیگری در جهان، خواست آزادی عقیده، بیان و لغو سانسور و برچیدن بساط سرکوب و تفتیش عقاید، نه فقط جرم نیست، بلکه جزو مسلمات زندگی اجتماعی است. اما در کشور ما، هنوز بعد از دو انقلاب و حدود صد سال مبارزه برای ورود به تاریخ معاصر جهان، عقربه ساعت زمانه فقط در دوران استبداد درجا زده است، بلکه با جلوس جمهوری اسلامی بر اریکه قدرت، به عقب نیز کشانده شده و به اعماق قرون وسطی سوق داده شده است. در چنین کشوری هر حرکت جزئی و هر تلاشی برای اعاده حقوق اولیه انسانی نه فقط جرم که جنایت محسوب می‌شود و حکومت‌ها اعم از نوع سلطنتی و اسلامی آن، جز سرکوب این "مجرمین" وظیفه دیگری برای خود نمی‌شناسند. ۱۶ آذر، همواره در این برهوت، چراغ امیدی بوده است که نیروی جوان و آرزومند این مرز و بوم با توشه جوانی و شجاعت خود همواره روشن نگه داشته است و در محیط خود در دانشگاه، امیدها و آرزوها

و آمال ملتی را فریاد زده است. ملتی که در تاریخ جدید خود همواره از دام یک استبداد به زیر تیغ دیگری رفته است و هنوز در بند عقب مانده ترین نوع آن گرفتار است.

در طول نیم قرن گذشته این تنها جنبش دانشجویی نبوده است که در عرصه مبارزه با استبداد حضور داشته است، اما

آقاجری و دیگر زندانیان سیاسی بود. سران حکومت اسلامی چند روز قبل از ۱۶ آذر اقدام به تهدید دانشجویان و بازداشت برخی فعالین آن کردند. با این تصور که بدین وسیله هم جنبش جاری را متوقف کنند و هم از امکان گسترش مبارزات دانشجویی در ۱۶ آذر ماه جلوگیری نمایند. اقدامات دست اندرکاران سرکوب دانشجویان

در اراده و عزم جنبش دانشجویی خللی ایجاد ننمود، اما بخش مهمی از نیروهای موسوم به اصلاح طلب درون حکومت را به وحشت انداخت و به

ISNA/PHOTO: HOOSANG RAFIEI

عقب نشینی

و داشت. از جمله این افراد، رئیس جمهور حکومت اسلامی خاتمی بود که برخلاف سال‌های پیشین از حضور در دانشگاه پرهیز نمود و اعضای دولت دانشجویان را از خطر کردن بر حذر داشتند. در مقابل این عقب نشینی جبهه‌نانه از صحنه اعتراضات قانونی در چارچوب قوانین خود همین حکومت، امسال نیز دانشجویان دانشگاه‌های سراسر کشور از حرکت باز نماندند و با تجمعات خود در دانشگاه‌ها، در ۱۶ آذر امسال نیز، خواست‌های خود را مطرح ساختند. حتی حضور هزاران نفر نیروی سرکوب رسمی و غیر رسمی در دانشگاه‌ها، حمله سبانه آنان به صفوف دانشجویان و دستگیری گسترده آنان نیز، مانع ادامه تجمعات دانشجویی نشد و بخش مهمی از نیروهای جنبش دانشجویی در شانزده آذر امسال، یک گام بیشتر به سوی دوری از دارو دسته‌های حکومتی و

بدون شک این جنبش در این مبارزه نقش بزرگی ایفا نموده است. بیهوده نیست که سرمنشا تمامی احزاب سیاسی از چپ تا راست همواره در دانشگاه بوده است.

در طول نیم قرن گذشته شانزده آذر هر سال، همواره با مهم‌ترین حوادث آن سال گره خورده است و به خواست‌ها و شعارهای خود رنگ و جلای حوادث آن سال را داده است. شانزده آذر امسال نیز از این منظر ویژگی‌های خاص خود را داشت.

جنبش دانشجویی هفته‌ها پیش از ۱۶ آذر در اعتراض به صدور حکم اعدام به هاشم آقاجری به دلیل ایراد یک سخنرانی، در صحنه تحولات سیاسی روز وارد شده و فریاد آزادی اندیشه و لغو سانسور و برچیدن بساط بگیر و ببند را سر داده بود. فرا رسیدن ۱۶ آذر از این نظر نقطه تلاقی این روز تاریخی با مبارزات جاری دانشجویان برای اعاده حقوق و آزادی‌ها در جامعه و بطور مشخص آزادی

ادامه در صفحه ۲۴

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران